

j) Handelsministeriet har specialudsendinge i:

Paris (medlem af den faste delegation ved den europæiske organisation for økonomisk samarbejde)

London (handelspolitiske spørgsmål)

Bruxelles (sager vedrørende erstatninger fra Tyskland ved det interallierede erstatningsbureau i Bruxelles).

I besvarelse af det i 2. stk. stillede spørgsmål meddeles følgende:

Det er under overvejelse at udsende en presseattaché til Tyskland.

Krigsministeriet påtænker ikke for nærværende at udsende nye militærattachéer. Fra marineministeriet er der endnu ikke modtaget oplysninger.

Det af udenrigsministeriet nedsatte handelsattachéudvalg betragter ikke sit arbejde som endt med de allerede afgivne indstillinger; dels kan spørgsmålet vedrørende Sydamerika ikke betragtes som færdigbehandlet, og dels er det udvalgets hensigt, når det skønner tiden moden dertil, nærmere at overveje, hvorledes de kommercielle opgaver i den nære Orient bør løses. Endelig er det muligt, at udvalget, forinden det afslutter sit arbejde, kunne ønske at underkaste de samme opgavers løsning i Sovjetunionen — hvilke spørgsmål allerede gentagne gange er drøftet i udvalget — en fornyet undersøgelse.

I forståelse med handelsattachéudvalget eller efter forslag fra dette har udenrigsministeriet udsendt yngre handelsuddannede mænd til assistance for en række repræsentationer ved varetagelsen af det erhvervsmæssige arbejde, nemlig til gesandtskaberne i Bukarest, Santiago, Ankara, Teheran, Mexico og New Delhi (handelsafdelingen i Bombay), generalkonsulaterne i Bogota og Dublin og konsulaterne i Johannesburg og Sao Paulo. Disse er i nogle tilfælde af praktiske grunde blevet anmeldt som vicekonsul eller handelsattaché.

Der er ikke for tiden planer om at forøge antallet af andre udsendte specialattachéer.

5. Efter hvilke retningslinier har man i de forskellige lande erhvervet egne bygninger til gesandtskaber og konsulater?

I besvarelse af dette spørgsmål henvises til de udtalelser, der findes i kommissionsbetænkningen af 28. januar 1921 vedrørende organisationen af udenrigsministeriet og Danmarks repræsentation i udlandet. Det udtales her, at i det øjemed såvidt muligt at tilvejebringe ensartethed i repræsentationen har den danske stat allerede erhvervet faste gesandtskabsbygninger i nogle af de vigtigste hovedstæder, hvorved der er sikret den danske repræsentation i vedkommende lande en passende ydre ramme, uafhængig af de vekslende gesandters private formueforhold, og det anføres dernæst, at kommissionen er enig om, at de hensyn, der har ført til, at staten i visse lande har erhvervet egne gesandtskabs-ejendomme, ikke blot begrunder, at man går videre i samme retning ved indkøb af gesandtskabs-ejendomme på andre steder i udlandet, hvor omstændighederne måtte anbefale det, men overhovedet taler for som principiel regel at udskille udgifterne til husleje fra gesandternes og konsulatschefernes lønningsbudgetter.

På tidspunktet for kommissionsbetænkningens afgivelse havde udenrigsministeriet allerede erhvervet ejendomme til brug for gesandtskaberne i Berlin, Oslo, Paris og London. Desuden havde statsministeriet erhvervet en ejendom i Reykjavik, som senere er overført til udenrigsministeriet.

Efter 1921 har udenrigsministeriet erhvervet ejendomme i følgende byer:

Bruxelles (1921) Købesum: b.fres. 665 000 = d. kr. 245 000.

Købet fandt sted under hensyn til, at gesandtskabets boligforhold var dårlige, samt til, at franckursen var gunstig. Ejendommen var endvidere godt egnet til formålet og godt istandsat.

Prag (1921) Købesum: d. kr. 150 000.

Ejendommen blev anskaffet, da der ikke kunne skaffes nogen lejlighed til gesandten. Den havde en god beliggenhed. Ejendommen solgtes i 1927, idet en gennemgribende ombygning ellers havde været nødvendig.